

-นายจอมโหด VS นางร้ายสุดฮอต-

ดาบ คือ...ผู้ชายโหดร้ายที่ได้ฉายาว่าผู้นำพาความตาย

เมอลินทร์ คือ...สาวสวยเย็นชาและเลือดเย็นที่สุด

เมื่อผู้หญิงอันตราย VS ผู้ชายร้อนแรงมาเจอกัน

ความรักครั้งนี้จึงดูเด็ด เผ็ดร้อน และเข้มข้นจนลิ้มไม่ลง!

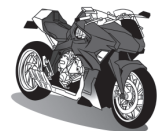
บทนำ เธอชื่อ 'เมอลินทร์'

-เขตการปกครองพิเศษ DISTRICT 4 ประเทศไทย-
ถนนสายหลักที่มุ่งหน้าจากอาคารจักรของ Silver Dragon ไปยัง
อาคารจักรของ DAREDEVIL ซึ่งตั้งอยู่อีกฟากหนึ่งของเกาะเป็นถนนค่อนข้าง
เปลี่ยวและร้างไร้ผู้คนอย่างไม่น่าเชื่อ เพราะเขตการปกครองพิเศษ DISTRICT
4 เป็นเกาะแห่งเศรษฐกิจที่มีความศิวิไลซ์มากมายไม่ต่างจากในเมืองหลวง
มีมอเตอร์ไซค์คันใหญ่สีดำคันหนึ่งแล่นไปบนถนนสายนั้นด้วยความเร็ว
สูงจนเรียกได้ว่าคนชื่อ 'บิตหนีตาย' ในขณะที่มีรถยนต์สีดำอีกสองคันแล่น
ตามมา

"จัดการมันให้ได้! อย่าให้มันหนีรอดเด็ดขาด!"

'เซน' อยู่ในรถยนต์ที่วิ่งไล่หลังมอเตอร์ไซค์คันนั้น เขาตะโกนบอก
กับลูกน้องที่อยู่ในรถยนต์อีกคันขณะโผล่หน้าออกมาจากหน้าต่างรถยนต์
แล้วเล็งปืนไปยังมอเตอร์ไซค์คันใหญ่สีดำที่อยู่ข้างหน้า...คนซึ่งเป็นหญิงสาว
เจ้าของเส้นผมยาวสลวยสีแดงเข้มรวบหางม้าสูง บอกได้ว่าเป้าหมายไม่มีผิด
คนแน่

"ถ้ามันหนีรอดไปฟ้องตำรวจ คงได้ช่วยกันทั้งก๊ก ถึงตอนนั้นแหละ

เจ้านายเราจะได้เก็บพวกแกก่อนนั้งนั่น!" เซนตะโกนพร้อมกับเหนี่ยวไกยิงไปยั้งเป้าหมาย แต่อีกฝ่ายก็หลบทัน

เขาสบถด้วยความหงุดหงิดก่อนจะเล็งปืนไปที่คนขี่มอเตอร์ไซค์อีกครั้ง "จับเป็นหรือจับตายครับเสี่ย" ลูกน้องที่อยู่บนรถอีกคันตะโกนถาม "จับเป็นไม่ได้ก็จับตายซะ!" เขาตอบอย่างหัวเสี่ย "ตอนนี้มัน 'เมอลินท์' มันหมดประโยชน์แล้ว!"

เมอลินท์...คือหญิงสาวอายุยี่สิบเอ็ดปีผู้มีเส้นผมสีแดงเข้มยาวสวยถึงกลางหลัง ดวงตาโตเรียวยาวแต่เย็นชา ใบหน้างดงามได้รูป จมูกโด่งร้น ริมฝีปากอímสวยรูปกระจับ และรูปร่างแบบเอสไลน์ได้สัดส่วนน่ามอง ผู้ชายเกือบทุกคนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าเธอเกิดมาพร้อมความสวย เช็กซี และมีเช็กซีแอฟฟิสิกส์สูงมาก แต่ดูเหมือนเธอจะไม่ได้สนใจใครทั้งนั้น เพราะเธอคิดว่าพวกผู้ชายหาคนจริงใจได้ยาก

หญิงสาวเพิ่งเรียนจบมาไม่กี่เดือน (เธอเรียนจบตั้งแต่อายุน้อยน้อย เพราะเข้าเรียนก่อนเกณฑ์) และทำงานให้กับ Silver Dragon ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลกลุ่มหนึ่งในเขตปกครองพิเศษ DISTRICT 4 แต่ถ้าจะพูดให้ถูก ต้องบอกว่าเธอทำงานและเป็นคนของกลุ่มนี้มาเป็นเวลาสิบห้าปีแล้ว ถึงจะถูก เพราะตั้งแต่ 'ชวิน' คุณพ่อของเธอเสียชีวิต 'ชวัล' คุณอาของเธอก็พาเธอมาอยู่กับพวก Silver Dragon และเธอก็ถูกเลี้ยงมสอนให้จงรักภักดีกับพวกเขาโดยตลอด

จนกระทั่งวันนี้...

ปัง! ปัง! ปัง!

เมอลินท์ขี่มอเตอร์ไซค์หลบหลีกกระสุนด้วยความคล่องแคล่ว เพราะถ้าเธอพลาดเมื่อไหร่ นั่นหมายความว่าความตายจะมาเยือนทันที... คิดแล้วก็อดเจ็บใจไม่ได้ เธอทำงานให้ Silver Dragon อย่างถวายหัวมาโดยตลอด แต่วันนี้กลับถูกพวกเขาไล่ล่าเอาชีวิตเหมือนไม่เคยเป็นพวกเดียวกัน

ทางเดียวที่เธอจะมีชีวิตอยู่รอดและไม่ต้องหนีอีกต่อไปก็คือต้องพาตัวเองไปให้ถึงอาณาจักรของพวก DAREDEVIL ซึ่งเป็นศัตรูตัวร้ายของพวกเขา

Silver Dragon ก่อนที่จะถูกจับได้

"เวรฉิบ!" เซนสบถเมื่อเขายังไม่โดนแม้กระทั่งมอเตอร์ไซค์ที่
เมอลินทรขี่อยู่ทุกๆ ที่เขาได้ขึ้นชื่อว่าเป็นมือแม่นปืนคนหนึ่ง "บอกพวก
ไอ้ 'แฟรงค์กี้' ให้ขับไปดักหน้ามันไว้ ไม่งั้นมันหนีรอดไปได้แน่ๆ"

เมอลินทรไม่มีเวลาคิด เธอต้องตัดกำลังฝ่ายตรงข้ามให้เร็วที่สุด เมื่อ
เห็นว่าทางข้างหน้าเป็นทางตรง ไม่มีโค้งให้ต้องระวัง เธอจึงมองกลับไป
แล้วตัดสินใจซึ่งยิงเข้าที่ล้อรถของฝ่ายตรงกันข้ามก่อน และการที่ถูกฝึกฝน
ให้ยิงปืนมาตั้งแต่เด็กก็ทำให้ลูกกระสุนเจาะเข้าที่เป้าหมายอย่างแม่นยำ
เอี้ยดด!

โครมมมมม!

รถของเซนเสียหลักพุ่งชนข้างทาง แต่ยังไม่เหลือลูกน้องของเซนที่ยัง
พยายามขับตามเธอให้ทัน และพอพวกมันเห็นว่ารถของเซนเสียหลักไปแล้ว
มันจึงกระหน่ำยิงใส่เธอไม่ยั้ง

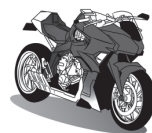
และระยะห่างระหว่างมอเตอร์ไซค์ของเธอกับรถคันนั้นก็เหลือน้อย
ลงเรื่อยๆ ทำให้เธอหวั่นใจ ถ้าพวกมันยังถูกล้อเมื่อไหร่ มอเตอร์ไซค์เธอ
จะต้องเสียหลัก เธอก็จะได้รับบาดเจ็บจนสู้อะไรไม่ได้และถูกจับตัวไป

ปัง! ปัง!

การขี่มอเตอร์ไซค์หลบหลีกลูกกระสุนไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เมื่อมีชีวิต
ตัวเองเป็นเดิมพัน เมอลินทรถึงได้พลาดไม่ได้และเธอก็คิดว่าเธอจะต้อง
หนีรอด แต่ถ้าจะเอาแต่หนีอย่างเดียวคงไม่รอดง่ายๆ แน่ เธอจึงต้องเป็น
ฝ่ายรุกกลับไปบ้าง เมอลินทรมองกระจกมองหลังเป็นระยะ เมื่อเห็นว่า
มือปืนฝ่ายนั้นกำลังไล่ล่าหน้าออกมาจากหน้าต่างรถ เธอจึงเล็งเป้าหมาย
ผ่านกระจกมองหลังแล้วซึ่งเป็นฝ่ายยิงก่อนอีกครั้ง

ปัง!

ลูกกระสุนเจาะเข้าตรงเป้าหมาย ถึงจะไม่โดนกะโหลกของมันเป็นอย่าง
ที่หวังไว้ แต่ก็เจาะเข้าที่ไหล่ข้างที่มือถือปืน พวกมันในรถคงจะตกใจถึง
ได้ผ่อนความเร็วลงและรถก็เสียจังหวะไปมาก เมอลินทรไม่รอช้า เธอยิง
เข้าที่ล้อรถของพวกมันอีกครั้งจนรถเสียการทรงตัวแล้วพุ่งลงข้างทางไป

ไม่ต่างจากรถของเซน

แต่...โชคไม่เข้าข้างเมอลินทร์ไปตลอด เพราะพอเธอหันกลับมามอง ถนนก็ปะทะเข้ากับแสงไฟจากรถอีกคันที่วิ่งสวนมา คนขับจงใจเปิดไฟสูง เพื่อบดบังการมองเห็นของเธอ นั่นทำให้เธอรู้ในทันทีว่ามันเป็นใคร

ใช่! ลูกน้องฝีมือดีของ Silver Dragon อย่างแฟรงค์ก็เฝ้าละ
เป็นไงเป็นกัน!

เมอลินทร์เห็นแฟรงค์ที่กำลังเล็งปืนมาทางนี้ เธอรู้ทันทีว่ามีโอกาส รอดแค่มู่ก็เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เสียวินาทีที่สายตาเธอเหลือบไปมองข้างทาง ที่เป็นทุ่งหญ้ารกชัฏ เธอจึงตัดสินใจชะลอความเร็วของมอเตอร์ไซด์ลงแล้ว
ทิ้งมอเตอร์ไซด์ก่อนจะพุ่งตัวลงไปข้างทางภายในเวลาแค่ไม่กี่วินาที

ตบ!

ร่างบางกึ่งลงไปตามพื้นหญ้า การตั้งใจกระโดดออกจากมอเตอร์ไซด์ ทำให้เธอเซพตัวเองได้มาก แต่ถึงอย่างนั้นร่างกายก็ได้รับความกระทบ กระเทือนจนร้าวระบมและมีแผลถลอกที่ข้อศอกทั้งสองข้าง ทว่า...ใน สถานการณ์ที่กำลังเผชิญหน้ากับความเป็นความตายแบบนี้ เมอลินทร์ ไม่มีเวลาสำหรับการหยุดพักหรือร้องโอดโอย เธอรีบควานมือหาปืนที่หล่น อยู่ใกล้ๆ ก่อนจะลุกขึ้นยืนแล้ววิ่งเข้าไปในพงหญ้าเพื่อซ่อนตัว

"บ้าเอ๊ย..." เธอสบถกับตัวเองด้วยความเจ็บใจ เพราะแรงกระแทก ตอนที่หล่นลงมานบนพื้นหญ้าทำให้เธอเจ็บขาจนเคลื่อนไหวร่างกายไม่ได้
ตั้งใจ "ซินเป็นอย่างนี้ต่อไปต้องแยแน่"

"ตามมันไป! จับตัวมันมาให้ได้!"

เมอลินทร์ได้ยินเสียงของแฟรงค์ที่ตะโกนสั่งกับลูกน้องไล่หลังมา เธอ
แค้นใจจนอยากจะทำพวกมันให้ตายคามือ แต่ในสภาพนี้อย่างง่าแต่ฆ่า
พวกมันเลย ให้เธอหนีไปให้รอดก็ยิ่งยาก

ยังไงก็ตาม...คนอย่างเมอลินทร์ไม่มีทางยอมจำนนง่ายๆ หรอก และ
ถ้าให้เลือกระหว่างตายอยู่ที่นี้กับถูกจับตัวกลับไป Silver Dragon เธอ
ก็ขอตายอยู่ที่นี้เสียยังจะดีกว่า

สิบห้าปีที่ผ่านมามันน่าเจ็บใจตรงที่เธอหลงผิดทำงานนี้ให้กับพวกเขา

อย่างจงรักภักดี ทว่าสุดท้ายกลับได้รับการตอบแทนด้วยการถูกตามฆ่า แต่ก็อย่างว่าแหละนะ! ในสถานะเด็กกำพร้าพ่อและแม่อย่างเธอในตอนนั้น... ไม่มีสิทธิ์เลือกทางเดินชีวิตหรือกำหนดอนาคตของตัวเองหรอก

หยุดคิดเรื่องไร้สาระแล้วหาทางเอาตัวรอดดีกว่าเมอลินทร์!

หญิงสาวบอกกับตัวเองในใจก่อนจะสลัดเรื่องราวในอดีตทิ้งไป ตอนนี้เธอต้องมีสติให้มากที่สุด เพื่อหาทางหนีจากพวกแพรงคี่... ต่อให้การสู้กับผู้ชายนับสิบคนจะไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ก็ตาม

ถ้าภายในสิบนาทีนี้ เธอยังออกจากที่นี่ไม่ได้ก็คาดเดาอนาคตได้เลยว่าเธอคงจะถูกจับตัวไปหรือไม่ก็ถูกยิง เพราะเซนคงจะตามคนมาสมทบและปิดล้อมที่นั่นเอาไว้ ยิ่งในเวลากลางคืนแบบนี้จะทำอะไรก็ง่ายตายไปหมด... แล้วตอนนั้นเอง! เธอก็ได้ยินเสียงฝีเท้าของคนกำลังจะเดินผ่านมาทางนี้

เมอลินทร์หายใจแผ่วเบาเพื่อไม่ให้ผู้ชายสองคนนั้นรู้ตัว เธอวางแผนในใจว่าต้องกำจัดพวกมันโดยใช้วิธีที่เจ็บที่สุดเพื่อลดจำนวนคู่ต่อสู้
อีก!

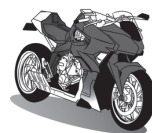
โว้วว่าความคิด! เธอใช้จังหวะที่พวกมันเดินผ่านมาตรงเข้าไปปิดปากผู้ชายคนแรกไว้จากทางด้านหลังแล้วใช้จังหวะเดียวกันเหวี่ยงเท้าขึ้นไปเตะเข้าที่ต้นคอของผู้ชายอีกคนจนหมดสติไปในพริบตา และพอผู้ชายคนแรกจะเหวี่ยงตัวเธอออก เธอก็บิดคอเขาแรง ๆ จนหมดสติตามกันไป

เมอลินทร์มองหาที่ซ่อนตัวเพื่อรอจัดการกับฝ่ายตรงข้าม... ทว่า!

"ยังร้ายเหมือนเดิมเลยนะเมอลินทร์"

ร่างบางหยุดชะงักฝีเท้าในทันทีที่รู้สึกได้ว่ามีปากกระบอกปืนเล็งมา ยังศิโรษะ เธอหันไปมองซ้ำ ๆ จึงเห็นว่าเจ้าของปืนก็คือแพรงคี่ แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ไม่ได้แสดงอาการหวาดกลัว และไม่ได้แสดงความรู้สึกทางสีหน้าหรือสายตาออกไป เพราะไม่อยากจะให้ใครอ่านความคิดของเธอออก

ในขณะที่เดียวกันในสมองก็กำลังคิดหาทางหนีที่ไล่ไปด้วย... แพรงคี่ก็กับลูกน้องของเขาซึ่งมีทั้งหมดห้าคนและทุกคนมีปืน มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่เธอจะหนี แต่มันก็ไม่ใช่เรื่องยากจนเกินไป

"ยังเย็นชาไม่เปลี่ยนแปลงนะ ปีนจ่อหัวขนาดนี้เธอยังไม่สะทสะท้านเลย"

"นายรู้จักฉันดี แต่มันคงไม่เท่ากับที่ฉันรู้จักนายหรอก"

แฟรงค์ก็คือคู่หูของเซนแต่นิสัยแตกต่างกันอย่างสุดขีด คนอย่างหมอนี่ชอบพูดจากวนประสาท และคงอยากจับเป็นเธอเพื่อไปเอาความดีความชอบกับเจ้านาย ผิดกับเซนที่นิสัยใจร้อนและฆ่าได้เป็นฆ่า

ฉะนั้นเธอจึงมั่นใจว่าแฟรงค์ก็ไม่น่ายิงเธอในทันที

"ขอโทษนะ...แฟรงค์ก็!"

เมอลินทรเหยียดยิ้มแล้ววินาทีต่อจากนั้นก็ใช้เท้าเตะปืนจนหลุดไปจากมือแฟรงค์ก็โดยที่เขาไม่ทันตั้งตัว ลูกน้องของเขาจึงพยายามจะเข้ามาจับตัวเธอไว้ แต่เธอก็เบี่ยงตัวออกแล้วใช้ผู้ชายอีกคนมาเป็นโล่บังกระสุนให้กับตัวเองก่อนจะยิงตอบโต้กลับไปจนเกือบลูกน้องของแฟรงค์ได้สองคน บัง! บัง!

เสียงปืนดังขึ้นอีกสองนัด เมอลินทรใช้คนเป็นโล่บังข้างหน้าแต่ไม่ทันได้ระวังข้างหลัง เธอก็ถูกยิงเข้าที่ต้นแขนจนได้ ทุกอย่างเกิดขึ้นรวดเร็วมาก และในที่สุดเธอก็ต้องเป็นฝ่ายจนมุมอีกหนแล้ว

"อย่าขยับ ไม่งั้นฉันยิงเธอแน่!"

เสียงเหยียดมโหฬารของเซนดังขึ้นจากทางด้านหลัง และเขาคือเจ้าของปืนที่ยิงเมอลินทรได้สำเร็จ เธอคิดด้วยความเจ็บใจว่าเขาสามารถตามมาสวมทับกับแฟรงค์ได้เร็วกว่าที่เธอคิดไว้

"นายไม่กล้ายิงฉันหรอก" เธอพูดถ่วงเวลาตาย

"ถ้าฉันใจอ่อนเหมือนไอ้แฟรงค์นี่นะ" เซนเหยียดยิ้มเยือกเย็น

"เฮ้! อย่าพาดพิงได้มัยวะ" แฟรงค์ก็โวยวาย

ทว่าเซนไม่สนใจ เขาเล็งปากกระบอกปืนมาที่หน้าผากเมอลินทรในขณะที่เธอยืนนิ่งและมองสบตากับเขา นำแปลกที่คราวนี้เซนไม่ยิงเธอ แต่เขาพยักหน้าบอกให้ลูกน้องมารวบตัวเธอเอาไว้แทน

บัง! บัง! บัง!

เสียงปืนดังขึ้นอีกชุดหนึ่ง ทั้งลูกน้องของเซนและของแฟรงค์ก็ต่าง

ล้มลงเมื่อถูกจู่โจมอย่างไม่ทันตั้งตัว เมอลินทรได้จิ้งหรีดจึงหนีออกจากบริเวณที่เกิดการต่อสู้แล้วหาที่หลบซ่อน แม้จะรู้ว่าผู้มาใหม่คงเป็นศัตรูของพวก Silver Dragon แต่ก็ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะมาเพื่อช่วยเหลือเธอ และในใจเธอก็ยังสงสัยว่าพวกเขาเป็นใคร

"ใครวะ! เสนอหน้ามาช่วยมัน!"

เซนตะโกนถามด้วยความหิวเสียดหลังจากที่หาทางตั้งหลักเพื่อสู้กับฝ่ายตรงข้าม โชคดีที่เมอลินทรไหวตัวทันจึงหนีออกมาก่อน ไม่อย่างนั้นคงได้ถูกใครสักคนใช้เป็นโล่บังกระสุน

"พ่อแก๊ง" แพรงคึกก็ตอบ "ไอ้ 'ตาย' มา!"

ตาย...คือพี่ใหญ่ในกลุ่ม DAREDEVIL เขาได้รับสมญานามจากทุกคนว่าเป็น 'ผู้นำพาความตาย' เพราะใครที่บังอาจมีเรื่องหรือเป็นศัตรูกับเขามักจะพบกับความวิบัติหรือหายนะเสมอ คงมีเพียงคนเดียวที่พอจะต่อกรกับเขาได้ก็คือ 'เซริว' หัวหน้าแก๊ง Silver Dragon นั่นเอง

ใช่...เขาคือศัตรูหมายเลขหนึ่งของอดีตเจ้านายเธอ แล้วที่เขามาช่วยเธอไว้มันเพื่ออะไรกัน เพราะในฐานะอย่างเขากลับปล่อยให้พวก Silver Dragon ฆ่ากันเองน่าจะสะใจกว่า

เมอลินทรไม่กล้าคิดหรือกว่าคนอย่างเขาจะต้องการช่วยเหลือเธอจริงๆ!

1

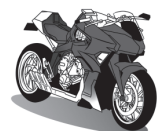
ผู้ชายคนนี้ชื่อ 'ตาย'

"ให้ตายสิ..."

ฉันตื่นพร้อมกับอาการเจ็บจี๊ดที่บริเวณต้นแขนเพราะแผลที่ถูกยิงแถมยังปวดระบมไปทั่วทั้งตัวเนื่องจากการต่อสู้และแรงกระแทกตอนกระโดดออกจากมอเตอร์ไซค์มาเมื่อคืนนี้

ท่าทางต้องพักฟื้นไม่ต่ำกว่าสองสามวันถึงจะหายดี

ฉันบอกตัวเองในใจด้วยความเบื่อหน่ายขณะนึกย้อนกลับไปถึง

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ฉันจำได้ดีเลยแหละว่าขณะที่กำลังเข้าตาดอนอยู่นั้น...
ตายกับลูกน้องของเขาก็เข้ามาถล่มพวกเซนและแฟรงค์ก็จนเกิดการต่อสู้กัน
อยู่พักใหญ่ ก่อนที่เซนกับแฟรงค์ก็จะถอยกลับไปเพราะด้านไม่ไหว

จากนั้นเขาก็ตามหาฉัน พอเจอตัวก็เลยลากออกมาแล้วพากลับมา
ด้วยซึ่งตอนนั้นฉันเองก็ใกล้จะหมดสติเต็มทนแล้ว แน่ละ! ฉันเสียเลือดไป
มากจนอ่อนเพลียแทบจะตายอยู่ตรงนั้นเลยก็ว่าได้ จากนั้นไม่นานฉันก็หมด
สติไป ก่อนจะมาฟื้นเอาตอนนี้แหละ แต่ลักษณะห้องที่ฉันอยู่ไม่น่าจะใช่
ห้องพักฟื้นในโรงพยาบาลนะ

แล้วตายพาฉันมาไว้ที่ไหน...

"ฟื้นแล้วเหรอก"

ในขณะที่ฉันกำลังใช้ความคิดอยู่คนเดียว ประตูห้องก็ถูกเปิดออก
ก่อนที่ร่างสูงจะก้าวเข้ามา ฉันรู้จักผู้ชายคนนี้ดี...เขาอายุสี่สิบหกปีแล้ว เป็น
ลูกครึ่งไทย-รัสเซียผสมอเมริกัน (คุณแม่เป็นคนไทย คุณพ่อเป็นลูกครึ่ง
อเมริกัน-รัสเซีย) ใบหน้าหล่อเหลาของเขาค่อนข้างมาทางเอเชียมากกว่า
ตะวันตก แต่ดวงตาคมกริบสีน้ำเงินเข้มดูดัน เขามีผิวขาวจัดกับผมสีเทา
เข้มยาวประป่าที่หยักศกเล็กน้อย บางครั้งเขาจึงชอบรวบมันไว้ครึ่งศีรษะ

ตายเจาะหูหลายรูและใส่จิวส์ดำไว้ เมื่อรวมกับรูปร่างสูงใหญ่แข็งแกร่ง
จึงทำให้เขาเหมือนพวกมาเฟียตัวร้าย แต่จะบอกว่า 'เหมือน' ก็คงไม่ใช่
เพราะพวก DAREDEVIL ไม่ต่างอะไรกับมาเฟียอยู่แล้ว

ตายเป็นเซียนพนัน รักการเดิมพันทุกชนิด เขาจึงมาจับธุรกิจกาสิโน
นอกจากนี้เขายังเป็นคนที่รักศิลปะการต่อสู้เอามากๆ และแน่นอนว่าผลจาก
นิสัยส่วนตัว รวมทั้งธุรกิจสีเทาของเขาทำให้เขามีศัตรูเยอะมาก

ปัจจุบันเขาคุมบังเหียนใหญ่ในการบริหารกาสิโนของอาณาจักร
DAREDEVIL

ใครๆ ก็พูดกันว่าตายเป็นคนพูดน้อยต่อยหน้า รุกคู้รู้ได้อย่าง
รวดเร็ว ซ่อนความรู้ลึกแก่งาก และเดาใจได้ยากที่สุด แต่เวลาที่เขาโกรธ
มากก็ไม่ต่างอะไรกับทะเลที่มีพายุถล่ม

อ้อ! แล้วชื่อ 'ตาย' นี้ก็เป็นชื่อเล่นที่ได้มาจากฉายา ผู้นำพาความตาย'

ของเขานั้นแหละ ใช่ มันมาจากคำว่า 'Die' ที่แปลว่า 'ตาย' ซึ่งฟังดูอัปมงคล
สิ้นดี แต่เจ้าตัวกลับดูเหมือนจะชอบให้คนอื่นเรียกชื่อนี้ จนตอนนี้แทบไม่มีใคร
เรียกชื่อจริงของเขาแล้ว และน่าแปลก...ที่ถึงจะมีชื่ออัปมงคลแค่ไหน
ทว่าชีวิตเขากลับรุ่งเรืองมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างน้อยๆ ก็กิจการกาสิโนของ
เขาที่มีเงินสะพัดเข้ามาตลอดทั้งปี

"อ้อ..." ฉันพยักหน้ารับแบบส่งๆ พยายามดันตัวเองลุกขึ้นนั่ง
ฟังหิวเสียงทั้งที่สังขารไม่ค่อยเอื้ออำนวยเท่าไร ดายเห็นอย่างนั้นก็ส่ายหน้า
แต่ก็ไม่ได้ว่าอะไร "ที่นี่ที่ไหนหรือ"

"ที่นี่ปลอดภัยสำหรับเธอ"

ร่างสูงเดินมานั่งที่ข้างเตียง

"ฉันไม่มีทางไว้วางใจได้จนกว่าจะรู้ว่ามันคือที่ไหน"

"เพนต์แฮ็ลส์ส่วนตัวของคุณตายครับ"

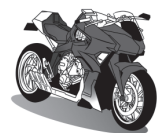
คนตอบไม่ใช่ตาย แต่เป็น 'โจ' มือขวาของเขา หมอนี่น่าจะอายุ
ยี่สิบห้าปี เตี้ยกว่าตายนิดหน่อย เป็นคนไทยเชื้อสายจีน นิสัยขี้เล่น เป็น
กันเอง ส่วนรูปร่างและหน้าตาจัดว่าดีมาก

"ความจริงคุณตายไม่น่าจะพ่ายหนีมาพักที่เพนต์แฮ็ลส์ส่วนตัว เกิด
เธอเป็นสายให้ฝ่ายตรงข้าม...คุณจะแยะเอานะครับ" ฉันแทบกลอกตาขึ้น
บนใส่เมื่อได้ยินเสียงเข้มของใครอีกคน

'ไทเลอร์' คือบอดีการ์ดฝีมือดีของตาย เป็นคู่หูของโจ มีส่วนสูงไล่เลี่ย
กัน แต่เขาเป็นลูกครึ่งไทย-อเมริกัน และหน้าตาก็ออกไปทางตะวันตกมากกว่า
ตาย หมอนี่เป็นพวกปากร้าย เกลียดคนใน Silver Dragon อย่างเข้าไส้
รอบคอบจนเข้าขั้นระวาง และแน่นอนว่าเขาก็เป็นอีกคนที่รูปร่างหน้าตาดี
มาก

อย่าแปลกใจที่ฉันรู้จักพวกเขาดี ฉันทำงานให้กับ Silver Dragon
มานาน มันเป็นเรื่องดำที่ฉันจะต้องรู้ข้อมูลของศัตรูอย่างพวก DAREDEVIL
เอาไว้ ถึงฉันจะไม่เคยปะทะกับพวกเขาเพราะหลีกเลี่ยงมาโดยตลอด แต่
ทั้งฉันและพวกเขาต่างก็รู้ข้อมูลของกันและกันดี

ฉันเป็นหลานสาวเพียงคนเดียวของคุณอาชวัลซึ่งเป็นคนสำคัญของ

Silver Dragon เขียวนะ ถ้าพวก DAREDEVIL ไม่รู้จักฉันก็ประมาณ
เกินไปแล้ว

Silver Dragon อยู่ภายใต้การนำของเชริว หม่อมลูกครึ่งไทย-ญี่ปุ่น
-อเมริกันวัยยี่สิบเจ็ดปี แต่คนของเชริวตามล่าฉันเพราะฉันดันไปรู้เรื่องที่
พวกเขาค้ายาเสพติดเข้า

ส่วนพวก DAREDEVIL เป็นผู้มีอิทธิพลที่สุดในเขตการปกครองพิเศษ
DISTRICT 4 จนเชริวเทียบไม่ติดเลยล่ะ เพราะในอาณาจักรของพวก
DAREDEVIL จะมีทั้งกาสิโนซึ่งบริหารงานโดยตาย โรงแรมหรูซึ่งบริหารงาน
โดย 'เดวาน'* ผับที่ฮอตที่สุดซึ่งบริหารงานโดย 'แดน**' และสนามแข่งรถ
สุดมันส์ซึ่งบริหารงานโดย 'ไครฟ์***' พวกเขาทั้งสี่คนต่างเป็นทายาทของ
มาเฟียที่ร่ำรวยด้วยเงินทองและมีอิทธิพลล้นมือ ธุรกิจของพวกเขาก็ได้รับ
การยกย่องตั้งแต่เปิดบริการและเป็นทำเลลือออกไปจนทั่วโลกในเวลาไม่นาน

ธุรกิจสี่เทาเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมายนะ เพราะในเขตการปกครอง
พิเศษ DISTRICT 4 มีกฎหมายรองรับทั้งการเปิดกาสิโนและสนามแข่งรถ
ที่อาจมีการเดิมพันขั้นต่อกันอย่างเป็นทางการแล้ว

ตายกับเชริวเป็นไม้เบื่อไม้เมากันมาตั้งแต่สมัยที่ทั้งสองคนเรียน
ไฮสกูลอยู่ที่อเมริกา พอประเทศไทยเปิดเขตการปกครองพิเศษ DISTRICT
4 พวกเขายังคิดจะทำธุรกิจออนไลน์เดียวกันอีก...เชริวคาดหว้งกับธุรกิจ
กาสิโนมาก แต่ธุรกิจนี้มีตายเป็นอันดับหนึ่ง กาสิโนของเชริวจึงไม่ค่อยได้
รับความนิยมนัก เชริวจึงหาวิธีล้มตายเป็นได้ ทั้งพยายามหาเรื่องก่อวิน
กาสิโนของตาย ตั้งเก็บตาย และเป็นคู่แข่งกับตายในทุกด้าน

แต่...ไม่ว่ายังไงเขาก็ยังทำลายธุรกิจของตายและทำร้ายตายไม่ได้
สักครั้ง

"ไอ้เชริวเจ้าเล่ห์จะตายไป คนของมันก็คงเจ้าเล่ห์ไม่ต่างกันหรอก
ครับ" ไทเลอร์พูดอย่างหงุดหงิดเพราะรู้พิษสงของเชริวดี จริงอยู่ว่าเชริวยัง

* ติดตามเรื่องราวของ 'เดวาน' ได้ใน 'Dare to Kiss'

** ติดตามเรื่องราวของ 'แดน' ได้ใน 'Drunk on Love'

*** ติดตามเรื่องราวของ 'ไครฟ์' ได้ใน 'Drive me Crazy'

ล้มตายไม่ได้ แต่ก็ไม่ใช่ว่าเขาจะทำอะไรตายไม่ได้เลย

"คนของ DAREDEVIL นี่ตกทายได้เป็นมิตรดีเนอะ" ฉันทะแอมยิ้ม

"ฉันควรจะตกเธอด้วยการเอาปืนจ่อหน้าผากด้วยซ้ำ" ไทเลอร์
จ้องหน้าฉันด้วยสายตาวาวโรจน์เมื่อถูกฉันพูดประชดใส่ พวกปากหมาแต่
หน้าหนึ่งนี่มันอ่อนไม่อ่อนมือดีจริงๆ เลยแฮะ

"ใจเย็นๆ ไทเลอร์" ดายปรามขึ้นก่อนที่ฉันกับบอดีการ์ดของเขาจะ
ลุกขึ้นมาตีกัน "แกลืมนไปแล้วเหอว่าตอนที่เราไปเจอเมออลินท์ เธอกำลัง
ถูกพวกไอ้เซนกับไอ้แฟรงค์ก็ตามฆ่า"

"ใครจะไปรู้ล่ะครับ นี่อาจจะเป็นแผนของไอ้เชริวิกก็ได้" ไทเลอร์
วิเคราะห์ ซึ่งถ้าว่ากันตามจริงมันก็มีความเป็นไปได้ "พวก Silver Dragon
ไม่เคยสู้ตามกติกา คุณตายก็น่าจะรู้ดี"

"เป็นแผนที่ยิ่งใหญ่มากเลยนะ ฉันทูกยิงจนเกือบเอาชีวิตไม่รอดเนี่ย"

"มันก็แค่ละครฉากหนึ่ง"

"แห่ม! ฉันทกับพวกนั้นคงจะแอกตั้งดีเลิศระดับล่าวางวัลออสการ์แน่ๆ"
ฉันอดที่จะได้ตอบไม่ได้ทั้งที่ปกติฉันเป็นคนค่อนข้างเย็นชา แต่กับบอดีการ์ด
ปากบ๊องของตายนี่...ไม่ไหวจะทนจริงๆ "พวกนายถึงได้เชื่อแล้วก็เข้ามาช่วย
ฉันไว้ แถมลูกน้องของทั้งสองฝ่ายก็ยิ่งได้รับบาดเจ็บอีกตั้งหลายคน"

"ยังจะปากดีอีก"

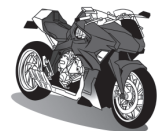
"เอานะ! หยุดทะเลาะกันได้แล้ว"

ตายขดขึ้นก่อนเพราะกลัวว่าไทเลอร์จะตรงเข้ามาเขย่าคอฉัน ดีที่
ไทเลอร์เป็นพวกฟังคำสั่งของเจ้านายเป็นอย่างดี เขาก็เลยถอนหายใจฮึดฮัด
แล้วขยับไปยืนข้างใจแทน

ตายเห็นว่าบอดีการ์ดของเขาเจ็บไปแล้วจึงหันมาคุยกับฉันต่อ

"เมื่อคืนเธอเสียเลือดไปมากก็เลยหมดสติ ฉันทพาเธอมาพักที่
เพนต์เฮ้าส์และให้คุณอาหมอมารักษา ตอนนี่เธอปลอดภัยดีแล้ว และต่อไป
คุณอาหมอก็จะเข้ามาดูอาการเธอทุกวันจนกว่าเธอจะหายดี"

"คุณอาหมอชื่อ นายแพทย์ 'ก่อเกียรติ' ท่านเป็นคุณหมอประจำตัว
ของคุณตายครับ" ใจอธิบายต่อพร้อมรอยยิ้ม เหมือนจะบอกว่าฉันได้รับ

เกียรติมากที่สุดที่ได้ใช้บริการคุณหมอคันเดียวกับที่รักษาตาย

"ขอบคุณที่ให้เกียรติฉันถึงขนาดนั้น" ฉันบอกหน้าตาย

"แล้วไปทำอะไรทำไมทะเลาะถึงได้ถูกพวกเดียวกันตามล่าถึงขนาดนี้" ไทเลอร์เงี้ยวไปได้ไม่ถึงนาทีก็เสนอหน้าถามขึ้นมาอีกแล้ว "หักหลังกันเองหรือ...หึ! สกกับเป็นพวก Silver Dragon!"

"ถ้าคิดคำตอบเองได้อยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องมาถามฉันนี่"

"นี่เธอ!"

"แล้วตกลงว่าเรื่องมันเป็นยังไง" ดายถามแทรกด้วยน้ำเสียงเยือกเย็น ขณะปรายสายตาไปมองบอร์ดการ์ดของเขาคล้ายจะบอกให้อีกฝ่ายหุบปาก "ฉันคิดว่าถ้าไม่ใช่เรื่องร้ายแรง ทั้งไอ้เซนและไอ้แฟรงค์ก็คงไม่กล้าทำรุนแรงถึงขนาดตามฆ่าเธอ เพราะยังไงคุณอาของเธอก็เป็นคนสำคัญในแก๊ง"

"ฉันบังเอิญไปรู้เรื่องที่คนใหญ่คนโตใน Silver Dragon เข้าไปพัวพันกับการค้ายาเสพติด" ฉันบอกไปตามตรง ถึงจะไม่ค่อยชอบหน้าพวกเขาเท่าไร แต่ฉันก็ยอมรับว่าที่พึ่งที่ดีที่สุดของฉันก็คือพวกเขา เพราะคนที่จะขัดข้อกับเซียวได้ก็คงมีแต่ตายเท่านั้น "พวกมันเลยส่งคนมาฆ่าปิดปากฉัน"

ฉันเชื่อว่าถ้าจับเป็นไม่ได้พวกมันก็ต้องฆ่าฉันแน่นอน...

"แล้วคุณอาของเธอล่ะ" ดายถาม

"คุณอาฉันไม่รู้เรื่องด้วยหรอก" ฉันผินยิ้ม "ไม่รู้ว่าป่านนี้เขาจะรู้หรือยังว่าพวกมันพยายามจะเก็บฉันอยู่...หรือบางที่เขาอาจจะรู้แล้ว แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ไม่งั้นตัวเองก็อาจจะเดือดร้อนด้วย"

"ถ้าเขารู้ เขาจะไม่ช่วยเธอเลยหรือ"

"ช่วยยังไงล่ะ" ฉันแค้นหัวเราะ "บอกให้พวก Silver Dragon ปล่อยฉันไปนั่นหรือ...ไม่มีทางหรอก! พวกมันไม่มีทางปล่อยฉันแน่ ต่อให้ฉันรับปากว่าจะไม่พูด แต่คนอย่างพวกมันก็คงไม่ไว้ใจง่าย"

"เธอไม่คิดหรือว่าคุณอาเธออาจจะอยากออกจาก Silver Dragon ถ้าเขารู้ว่าเธอถูกพวกมันไล่ล่า"

"ไม่มีทาง" ฉันตอบอย่างมั่นใจ

ถึงคุณอาจจะรักฉัน แต่ก็ไม่ได้มากเท่ากับที่เขารักตัวเอง เพราะความ
สัมพันธ์ของเราสองคนมันเหมือนมีกำแพงมาเกินไปแล้ว และบางทีก็เหมือน
เขาเลี้ยงฉันไว้เพื่อผลประโยชน์บางอย่าง

"เขาไม่ได้รักฉันเท่ากับที่รักผลประโยชน์ของตัวเองหรอกนะ"

"แล้วเธอหนีมาแบบนี้เขาจะเป็นยังไง"

"พวกมันไม่กล้าทำอะไรคุณอาซวิลแน่" ฉันตอบขณะครุ่นคิดไปด้วย
เพราะรู้อย่างนี้ ฉันถึงได้กล้าที่จะหนีมาคนเดียว "เขาทำงานให้กับ Silver
Dragon มานาน ดูและระบบบัญชี การเงิน และบุคลากรเยอะแยะ ถ้าขาด
เขาไปสักคน พวก Silver Dragon จะต้องวางระบบงานใหม่ทั้งหมด"

"เธอจะไว้ใจได้หรือ พวกมันนิสัยอสรพิษขนาดนั้น"

"คุณอาฉันไม่ใช่คนโง่พอที่จะเอาตัวรอดไม่ได้หรอกนะ"

"แล้วทำไมเธอถึงทำตัวเป็นปรปักษ์กับพวกมัน อันที่จริง...ถ้าพวกมัน
จะค้ายาเสพติดก็ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับเธอไม่ใช่หรือ" ดายยิ้มหยันเหมือน
ไม่เชื่อว่าฉันจะแยแสแค่เรื่องค้ายาเสพติด

"มันจะไม่เกี่ยวได้ยังไง ในเมื่อฉันได้ขึ้นชื่อว่าเป็น Silver Dragon
คนหนึ่ง" ฉันมองหน้าเขาเพื่อยืนยันคำพูด ฉันไม่ได้แคแยะกับเรื่องนี้ แต่
มันเป็นเรื่องที่ฝังอยู่ในใจของฉันเลยแหละ

ฉันสาบานกับตัวเองไว้ตั้งแต่วันที่คุณแม่จากไป

ชีวิตนี้...ฉันจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมันอย่างเด็ดขาด!

"อย่าบอกนะว่าเธอมีศักดิ์ศรีถึงขั้นแอนตี้เรื่องค้ายาเสพติด" ใจเอง
ก็ยิ้มเหมือนไม่อยากจะเชื่อ "พวก Silver Dragon ไม่ได้ถือคิดว่าจะทำ
ทุกอย่างเพื่อเงินหรอกหรือ"

"ฉันเคยบอกแล้วว่าถ้าพวกนายมีคำตอบอยู่ในใจแล้วก็ไม่จำเป็นต้อง
มาถามฉัน"

"แล้วคุณตายจะเอาอย่างไรต่อดีครับ" ไทเลอร์ถามต่อเมื่อเห็นว่าดายเงิบ
ไปอย่างใช้ความคิด ดายจึงมองหน้าฉันครู่หนึ่งแล้วเบือนหน้าหนีไปอีกทาง
"ผมหมายถึงคุณจะจัดการกับแอมอลินท์ยังไง"

"ก็คงต้องเลี้ยงเอาไว้นะ"

ตายบอกโดยไม่มองหน้าฉัน นั่นทำให้ฉันอ่านความคิดเขาไม่ออกว่าทำไมเขาถึงตัดสินใจแบบนี้

มันอาจจะเป็นอย่างนี้...

หนึ่ง...เขาเห็นแก่เพื่อนมนุษย์อย่างฉัน เพราะถ้าปล่อยฉันไป พวก Silver Dragon ก็ส่งคนมาตามเก็บฉันและคงจะจัดการฉันสำเร็จในสักวัน ลืมเรื่องขอความช่วยเหลือจากตำรวจไปได้เลย! พวกเขาช่วยอะไรไม่ได้อยู่แล้ว ขนาดพวก Silver Dragon เคยส่งคนมาเก็บตาย พวกตำรวจยังเอาผิดอะไรไม่ได้เลย

หรือสอง...เขาอยากเลี้ยงฉันไว้แล้วส่งฉันกลับไปจัดการกับพวก Silver Dragon เพราะการเห็นคนที่เคยเป็นพวกเดียวกันฆ่ากันเองมันสนุกกว่าการส่งพวกตัวเองไปฆ่าอีกฝ่ายเสียอีก

"แต่ยัยนี่เคยเป็นคนของไอ้เซรินะครับ แกมยังเป็นคนสนิทของมันด้วย" ไทเลอร์ไม่เห็นด้วย เขามองฉันอย่างไม่ไว้ใจ "ผมไม่อยากให้คุณตายประมาทผู้หญิงอย่างยัยนี่จนเกินไป"

"ฉันไม่ทำอะไรที่มันเสี่ยงกับความปลอดภัยของตัวเองหรอก"

ตายยืนยันการตัดสินใจเดิม ขณะที่ปรายสายตามองฉันครู่หนึ่ง แต่ในตอนนั้นฉันสัมผัสได้ว่าดวงตาคมกริบที่เคยดูดีและเย็นชาของเขาสะท้อนความรู้สึกบางอย่างที่ทำให้ฉันนึกถึงเรื่องราวในอดีต

ไม่ว่าฉันคิดเข้าข้างตัวเองมากเกินไปหรือเปล่า แต่ฉันรู้สึกว่าเหตุผลหนึ่งที่เขาให้ฉันด้วยเพราะเขาอาจจะยังเห็นฉันเป็น 'น้องสาว' เหมือนเมื่อสิบห้าปีก่อนก็ได้

ฉันอยากรู้เหตุผลที่แท้จริงของตายนะ

แต่เชื่อเถอะว่าถ้าฉันถามออกไป...เขาไม่มีทางบอกฉันหรอก

ในอดีตคุณพ่อของฉันเคยทำงานให้กับมาเฟียผู้ทรงอิทธิพลของอเมริกาอย่างคุณ 'โดโนแวน' ซึ่งก็คือคุณพ่อของตายนั่นเอง ท่านไว้ใจคุณพ่อของฉันมาก จนกระทั่งคุณพ่อเสียชีวิตตอนที่ฉันอายุหกขวบ คุณอาสวัสดิ์ถึงได้พาฉันไปอยู่กับพวก Silver Dragon เพราะขัดแย้งกับคุณโดโนแวน

อย่างรุนแรง

"ว่าไงเมอลินท์ เธอจะมาเป็นคนของ DAREDEVIL มั้ย" ดายถามพร้อมรอยยิ้มที่ยากจะอ่านออกเมื่อเห็นว่าฉันยังคงนั่งนิ่ง ฉันจึงมองสบตาเขาก่อนจะยิ้มให้เขาด้วยรอยยิ้มแบบเดียวกัน

"คุณก็รู้นี่ว่า...ตอนนี้ฉันไม่มีทางเลือกอื่นอีกแล้ว"

-ร้านอาหาร DAREDEVIL-

หลายวันต่อมา...

พอฉันหายดี ดายก็พาฉันไปซื้อของใช้ที่จำเป็นและเสื้อผ้าอีกมากมาย หลังจากช่วงที่ผ่านมามีฉันต้องใช้เสื้อผ้าของเขาไปพลางๆ ดีที่ช่วงที่นอนเจ็บเขาไม่ได้วุ่นวายอะไรกับฉันมาก ฉันเองก็ไม่ได้ออกไปไหนและเลือกใส่เสื้อผ้าของตายตัวที่มันมีดชีวิต บางวันเลยไม่ได้ใส่ชุดชั้นใน แต่เออ...เราข้ามเรื่องนี้ไปดีกว่า

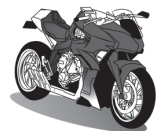
ดายไม่ให้ฉันกลับไป Silver Dragon ฉันเองก็ไม่ได้อยากกลับไป ดังนั้นฉันจึงต้องตั้งต้นชีวิตใหม่กับพวก DAREDEVIL และดายก็กำลังพาฉันไปแนะนำให้เพื่อนสนิทของเขา รู้จัก

ร้านอาหารที่ตายนัดเพื่อนเอาไว้อยู่ในโรงแรมของพวกเขานั้นแห่งละที่ที่ที่เดินเข้าไปภายใน...ฉันก็สัมผัสได้ถึงความรู้สึกความหรรษา และบรรดาแขกหรือที่อยู่ในร้านแต่ละคนก็เป็นพวกมีอันจะกินทั้งนั้น แต่ถึงอย่างนั้นดายก็ยังดูโดดเด่นมาก เขาไม่ต้องทำอะไร...ทุกคนก็หันมามองเขาเป็นตาเดียวแล้ว

บริการเราไปยังไวโอลินี่ไอพีซึ่งมีความเป็นส่วนตัวสูง รู้สึกว่าพวกเพื่อนของเขาจะมานั่งรอฉันอยู่แล้ว อ้อ! ก่อนหน้านั้นตายเคยบอกว่าไหนๆฉันก็จะย้ายมาอยู่กับพวก DAREDEVIL แล้ว เขาก็เลยอยากแนะนำให้เพื่อนของเขา รู้จักฉันอย่างเป็นทางการ ถึงแม้ว่าพวกเขาน่าจะรู้จักฉันมาแล้วก็ตาม

"พวกแกมาเร็วเกินไปหรือเปล่า"

ดายทักตอนที่เดินเข้าไปยังไวโอลินี่ไอพีแล้วเห็นว่าเพื่อนของเขาที่นั่งรอฉันอยู่ก่อนแล้ว ถึงจะยังไม่แนะนำตัว แต่ฉันก็จำพวกเขาได้ทุกคน

ก็อย่างที่เคยมอบไปนั่นแหละว่าฉันต้องรู้จักศัตรูเอาไว้ทุกคน
แต่ตอนนี้พวกเขาเป็นเพื่อนของเจ้านายคนใหม่ของฉันแล้วสินะ
ถ้าหากพูดถึง DAREDEVIL แล้ว...ความหมายตรงตัวของมันก็คือ
'คนบ้าระห่ำ' 'ไม่กลัวตาย' และ 'กล้าบ้าบิ่น' และนั่นก็คือสาเหตุที่ทำให้
ทุกคนเรียกพวกเขาว่า 'DAREDEVIL'

พวกเขาที่ว่ำนั่นก็คือผู้อยู่เบื้องหลังอาณาจักร DAREDEVIL แห่ง
DISTRICT 4 ทั้งสี่คนในกลุ่ม DAREDEVIL อันได้แก่ 'ตาย' ราชาแห่ง
กาสิโน 'โดรฟ์' เจ้าพ่อแห่งความเร็ว 'แดน' พอมดแห่งความมีเมตตา และ
สุดท้ายก็คือ 'เดวาน' เจ้าชายคนเล็กที่บัญชาทุกอย่างในโรงแรมสุดหรูของ
อาณาจักรแห่งนี้

โดรฟ์...เป็นนักแข่งรถชาวสิงคโปร์ อายุยี่สิบสี่ปี เขาเป็นนักแข่งอันดับ
ที่สิบสามของโลก และเป็นอันดับสองในประเทศไทย ร่างสูงมีผมสีดำสนิท
ปรกหน้าเล็กน้อย นัยน์ตาสีดำสนิทเช่นกัน ตาเรียวยาวแบบคนเอเชีย และ
หล่อแบบเอเชียลูก ฉันได้ยินมาว่าเขาใจร้อน เอาเรื่อง และบ้าพลังอยู่
พอสมควรเลยละ

แดน...เป็นลูกชายคนเล็กของผู้มีอิทธิพลในเมืองไทย เขาชอบผสม
เครื่องดื่มแปลกๆ และคิดสูตรค็อกเทลใหม่อยู่เสมอ อายุยี่สิบห้าปีแล้ว เขา
มีผมสีน้ำตาลเข้ม นัยน์ตาสีดำ และหล่อแบบคุณชายผู้แสนเยอหยิ่ง แถม
ยังปากร้ายอีกต่างหาก ฉันไม่เคยจับผิดปากกับเขาหรอก แต่ใครก็ว่ามา
แบบนี้

เดवान...เป็นลูกชายของหัวหน้าองค์กรมาเฟียฝรั่งเศส เขาจัดได้ว่า
เป็นผู้ชายหน้าสวย แต่ก็ยังมีเสน่ห์แบบผู้ชายอยู่ครบถ้วน เดवानรักการ
แดนซ์และเสียงเพลง เขามีผมสีขา นัยน์ตาสีฟ้า น้ำทะเลอมเทา แต่งตัว
เยอะจัด แพ้ชั้นจ่านำทุกคนมาแต่ไกล แถมยังติดหูจนเรียกได้ว่า 'ดัดจริต'
เลยแหละ

ฮะ! โทษที่...ฉันอาจจะวิจารณ์แรงไปหน่อย

เรียกว่าเขาเป็น 'หนุ่มเจ้าสำอาง' แทนก็แล้วกัน

ตายกับเพื่อนของเขาเหมือนจะมาจากคนละทิศละทาง แต่ที่มาสนิท

กันได้เพราะสมัยเรียนไฮสกูลด้วยกันที่อเมริกาไม่ค่อยมีคนคบ เนื่องจากพวกเขาต่างก็เป็นลูกมาเฟียที่ดูอันตรายจนคนธรรมดาไม่ค่อยอยากสูงลิงด้วย อีกทั้งนิสัยของพวกเขาที่ค่อนข้างแสบบอย สุดท้ายเลยต้องมาคบกันเอง

พอตายเรียนจบมหาวิทยาลัยก็ชวนเพื่อนมาทำธุรกิจที่ประเทศไทย เพราะตอนนั้นกำลังมีการเปิดเขตการปกครองพิเศษ DISTRICT 4 ซึ่งจะ เป็นแหล่งเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญมากพอดี

พวกเขาเริ่มทำธุรกิจของ DAREDEVIL แบบครบวงจร เจริญเองก็ เริ่มต้นทำกาสิโนในช่วงเวลาไล่เลี่ยกัน พอเจอพวกเขาสี่คนทำธุรกิจครบ วงจรแบบนี้เข้าไป เจริญก็เลยชวนเซไปเหมือนกัน แต่ตายจับกลุ่มเป้าหมาย ที่คนรวยเป็นหลัก เจริญก็เลยเปลี่ยนมาจับกลุ่มเป้าหมายที่คนฐานะปานกลาง ถึงคนจนที่อยากจะเลี้ยงดวง แต่เอาจริงๆ ฉันก็ไม่ค่อยชอบธุรกิจของเซริว นะ มันเหมือนเป็นการทำร้ายคนจนทางอ้อมยังไงก็ไม่รู้

ถึงแม้พวกเขาจะสมัครใจเข้ามาเล่นเองก็เถอะ!

"เธอน่าจะรู้จักไอ้พวกนี้หมดแล้วนะ" ตายบอกหลังจากที่เราสองคน นั่งลงบนเก้าอี้ที่ว่างอยู่ ส่วนไทเลอร์กับโจรออยู่ด้านนอก เพราะในนี้คง ไม่มีใครแฝงตัวเข้ามาทำอะไรตายได้

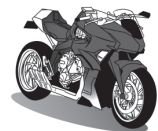
"เพื่อนคุณก็น่าจะรู้จักฉันหมดแล้วเหมือนกัน คงไม่จำเป็นต้อง แนะนำตัว"

"หยิ่งกับพวกฉันสมกับเป็น Silver Dragon จริงๆ แล้วอย่างนี้จะอยู่ ด้วยกันได้หรือ" แदनกอดอกมองหน้าฉัน มาดูคุณชายจอมหยิ่งของเขา ทำให้ฉันรู้สึกหมันได้อย่างบอกไม่ถูก

"ฉันมาอยู่กับพวกคุณก็เพราะไม่มีทางเลือก" ฉันหันไปมองตาย "แต่ เรื่องจะหักหลังหรือทรยศ...เชื่อได้เลยว่าฉันไม่ทำนะ"

"ไม่มีคนทรยศที่ไหนจะยอมรับว่าพร้อมจะทรยศหรือคนนะ" ใครที่ มองฉันด้วยสายตาดูนิ่งเรียบเหมือนพยายามจะอ่านความคิด นี้พวกเขากำลัง จะสอบสัมภาษณ์ฉันอยู่หรือไง

"ถ้าอย่างนั้นก็เตือนให้เพื่อนคุณระวังฉันไว้ดีๆ ก็แล้วกัน" ฉันถอน หายใจด้วยความเบื่อหน่าย "หลับลึกเมื่อไหร่ฉันอาจจะเอาลูกกระสุนกรอก

ปากเพื่อนคุณก็ได้...ในเมื่อเราต้องนอนเตียงเดียวกันทุกคืนและเขายังพาฉันไปไหนมาไหนด้วยกันตลอดทั้งวัน นี่ฉันมีโอกาสดลดยี่สิบสี่ชั่วโมงเลยนะ"

"อะไรยังไงครับไอ้พี่ตาย!" เดवानทำตาโตแล้วมองหน้าพี่ใหญ่ในกลุ่มอย่างเอาคำตอบ ทำไมจะต้องตื่นตื่นขนาดนั้น แต่ความจริงฉันตั้งใจพูดเพื่อให้พวกเขาปฏิบัติแบบนี้แหละนะ

ฉันเองก็หมั่นได้ตายมาหลายวันแล้ว

วันนี้ขอแกล้งให้เขาถูกเพื่อนรุมซัดฟอกบ้างเถอะ!

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)

